

56

Jâievèro:

Οἱ ξένοι τοὺς ὀπλίτας τρεψάμενοι πρὸς τοὺς ἰππέας ἐτράποντο· καὶ οὗτοι εἰς φυγὴν ἐτράπησαν (ἐτρέφθησαν). Πάντων δὲ τετραμμένων τρόπαιον ἰδρύθη.

57

ἝΑμασις Πολυκράτει χαίρειν.

Ἐδὴ μὲν πυνθάνεσθαι ἄνδρα φίλον εὔπραττοντα. Ἐγὼ δ' οὐδένα μακαριῶ, ὅς τὰ πάντα εὐτυχεῖ· οὐ γὰρ ἀγνοῶ τοὺς θεοὺς φθοιοῦτας τοῖς εὐτυχέσιν. Ἄλλα φρόντισον, ὅπως τοῖς θεοῖς χαριεῖ. Ἴσως δὲ χάριν αὐτῶν κομιεῖ, ἐὰν ἀποβάλῃς, ὃ περὶ πλείστου ποιῆ. Τοῦτο ἀπόβαλε φροντίζων, ὅπως μηκέτι ἤξει εἰς ἀνθρώπους.

Πολυκράτης ἝΑμασίδι φιλάτῳ χαίρειν.

Δεξάμενος τὴν σὴν ἐπιστολήν τελῶ, ἃ ἐμοὶ ἐπιτέταχας. Σφραγίδα γάρ, ἣν ἔχω πολυτελεστάτην, εἰς τὴν θάλατταν ἀπορρίψω. Ἐλπίζω δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ τοῖς θεοῖς μάλιστα χαριεῖσθαι.

58

7. Ποῦ ἀναμείνω σε; 10. Κπῖνον, ἐπειδὴν καὶ τὸν διώκοντα καὶ τὸν φεύγοντα ἀκούσης. 11. Δεῖ τὸν δικαστὴν ἀκριβέστατα διακρίνειν πότερον ὁ διώκων ἢ ὁ φεύγων τάληθῆ λέγει. 12. Τί σοι δοκεῖ; ἀπόφηναι γνώμην. 14. Κρεῖττόν ἐστι μικρόν εὖ ἢ πολὺ κακῶς περᾶναι.

Περὶ Ἑρακλέους.

1. Ἑρακλέους βρέφους ἔτι ὄντος δύο δράκοντας μεγίστους ἝΑρα ἐπὶ τὴν εὐνήν αὐτοῦ ἀπέστειλεν, ὡς αὐτὸν διαφθεροῦσα· Ἑρακλῆς δ' ἄγχων ἑκατέρω τῇ χειρὶ αὐτοὺς διέφθειρεν. 2. Τὸν Ἑρακλέα ἔτι παῖδα ὄντα ὁ Λίνος καθαρίζειν ἐδίδασκεν· ἐπειδὴ δ' Ἑρακλῆς ἐφαίνετο ἀμωσσότερος ὢν, ἐχαλέπησεν ὁ Λίνος. Ὁ δ' Ἑρακλῆς ἀγανακτήσας τῷ πλήκτρῳ ἀπέκτεινε αὐτόν. 3. Ὁ Εὐρυσθεὺς τῷ Ἑρακλεῖ παρήγγειλε καθῆραι τὴν Αὐγείου αὐλήν τῆς κόπρου ἐκ πολλῶν ἐτῶν ἡθροισμένης· ὁ δ' ἐκάθηρε τὴν αὐλήν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

59 ἔσφαλκα, ἔσφαλμαι

2. Πολλοὺς ἤδη ἡ τύχη ἔσφαλκεν.

Πολλοὶ ἤδη τῇ τύχῃ ἔσφαλμένοι εἰσίν.

4. Ἐπαρθεὶς τῇ εὐτυχίᾳ μὴ ὑβρίδῃς

Τὸν σπαρέντα καρπὸν ἐθέρισας.

6. Τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ σοφώτατος πρὸς θεὸν πίθηκος αἰεὶ φανεῖται καὶ σοφία καὶ κάλλει καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν.

7. Πατηγύας ἀνὴρ Πέρσης τῶν ἀμφὶ Κῦρον χρηστὸς προεφάνη ἐλαύνων ἀνὰ κράτος καὶ εὐθύς ἐβόα, ὅτι „ἡ τῆς μάχης ἡμέρα πέφηεν· ἀναπέφανται γὰρ βασιλεὺς σὺν στρατεύματι πολλῷ προσερχόμενος”. Καὶ ἤδη τε ἦν μέσον ἡμέρας καὶ οὐπω καταφανεῖς ἦσαν οἱ πολέμοιοι· ἠνίκα δὲ δειλὴ ἐγένετο, ἐφάνη κοινοτός.

Γέρων καὶ Θάνατος.

Γέρων ποτὲ ξύλα κόψας κάπῃ τοὺς ὤμους ἀράμενος ἐβάδιζεν. Τέλος δὲ τριβεῖς τὸ φορτίον εἰς τὴν γῆν κατέβαλε καὶ χαλεπανθεὶς „Εἴθε μοι φανείη”, ἔφη, „ὁ Θάνατος.” Ἐυθύς δ' ὁ Θάνατος ἐφάνη καὶ „ὑπὸ Διός”, ἔφη, „ἐπὶ σὲ ἀπέσταλμαι· σὺ δέ, τί ἐβούλου με σταλῆναι;” Ὁ δὲ γέρων ἐκπλαγεὶς ἀπεκρίνατο· „Ἴνα ἄρῃς μοι τὸ φορτίον ἐπὶ τοὺς ὤμους.”

60 ποῖος, ὁποῖος

3. Τίτι ἡγεμόνι ἔψη·

Ἠρωτήθη, ᾧτινι (= ὅτω vai τίτι) ἡ
γεμόνι σὺ ἔψη.

5. Πόσοι εἰσὶ καὶ ποῦ οἱ πολέμοι·

Μὴ ἐρωτήσητε, ὅπόσοι, ἀλλ' ὅπου
οἱ πολέμοι εἰσιν.

8. Ὅτω (= ᾧτινι) ἂν τοῦτο δοκῆ, ἀράτω τὴν χεῖρα.

9. Ἄττα (= ἄτινα) ἂν τις ἀδικῶν κτήσεται, τάχα διαφθαρήσεται.

10. Ἐσφηλεν ἡ τύχη, οὔστινας ἐπάρειεν. 11. Ὅστις τῶν Ἀθηναίων φαιθείη ἐ
λαίαν ἐξορύξας, διακοσίαις δραγμαῖς ἐζημιούτο.

12. Οὐκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος·

ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν ἢ τύχης.

61 ἄπαξ, δῖς, τρίς, τετράκις...

1. Τὰ δῖς ἓν ἐστὶ δύο.

Τὰ δῖς δύο ἐστὶ τέτταρα.

Τὰ τρίς τρία ἐστὶν ἐννέα.

Τὰ δῖς τέτταρά ἐστὶν ὀκτώ.

Τὰ δῖς πέντε ἐστὶ δέκα.

Τὰ τετράκις πέντε ἐστὶν εἴκοσι.

2. Τὸ τάλαντον ἦν ἐξήκοντα μνῶν, ἡ δὲ μνὰ ἑκατὸν δραχμῶν, ἡ δὲ δραχμὴ ἕξ ὀβολῶν· ὁ δὲ φαρ
εἰκὸς εἶχεν εἴκοσι δραχμάς.

3. Ἀριστοτέλης λέγει φίλον εἶναι μίαν ψυχὴν ἐν δυοῖν σώμασιν.

4. Μὴ σὺ δίκην δικάσης, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης.

Περὶ τῆς τοῦ Χέοπος πυραμίδος.

Χέοψ, ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς, ἤρξε μὲν ἔτη πενήκοντα, κατεσκεύασε δὲ τὴν μεγίστην τῶν τρ
ιῶν πυραμίδων τῶν ἐν τοῖς ἑπτὰ τοῖς ἐπιφανεστάτοις ἔργοις ἀριθμουμένων. Ἡ μὲν γὰρ μεγίστη
τὴν ἐπὶ τῆς βάσεως πλευρὰν ἑκάστην ἔχει πλέθρων ἑπτὰ, τὸ δ' ὕψος πλεον τὸ πέντε πλέθρων.

Λέγονται δ' ἐργάσασθαι κατὰ δέκα μυριάδας ἀνθρώπων. ἀεὶ τρεῖς μῆνας ἕκαστοι. Ἐδαπανήθη δ
' ἑξακόσια καὶ χίλια τάλαντα. Τὸ δὲ πᾶν κατασκευάσμα ἐπεράνθη ἐτῶν εἴκοσι.

62 πρῶτος, δεῦτερος, τρίτος, τέταρτος ...

1. Τὸ πλέθρον ἐστὶν ἑκατὸν ποδῶν, τὸ δὲ
στάδιον ἕξ πλέθρων, ὁ δὲ παρασάγγης τ
ριάκοντα σταδίων, ὁ δὲ σταθμὸς πέντε π
αρασαγγῶν.

Ὁ πούς ἑκατοστὸν μέρος ἐστὶ τοῦ
πλέθρου, τὸ δὲ πλέθρον ἕκτον μέρο
ς τοῦ σταδίου, τὸ δὲ στάδιον τρια
κοστὸν μέρος ἐστὶ παρασάγγου, ὁ
δὲ παρασάγγης πέμπτου μέρος τοῦ
σταθμοῦ.

63

2. Οὐδένα δ' εἶα οὐτ' ἀσεβεῖν οὐτ' ἀδικεῖν, ἀλλ' εἴθιζε πάντας ἀρετῆς ἐπιθυμ
εῖν. 4. Οἱ Ἀθηναῖοι ἀσεβείας ἐγράψαντο Σωκράτη καίπερ οὐδὲν ἀσεβὲς εἶργασ
μένον.

5. Ἡ γλῶττα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν.

Περὶ Ὀρφέως καὶ Εὐρυδίκης.

Τίς οὐκ ἀκήκοεν, ὅτι Ὀρφεὺς ὁ ἀοιδὸς ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα; Ἐφείποντο δ' αὐτῷ ἄδοντι οὐ μόνον οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ τὰ θηρία. Ἀποθανούσης δ' Εὐπυδίκης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ κατήλθεν εἰς Ἄιδου θέλων ἀναγαγεῖν αὐτήν. Πλούτων δέ, ἐπειδὴ Ὀρφέα ἑώρα ἐκ τῆς ψυχῆς φιλοῦντα τὴν γυναῖκα, εἶασεν αὐτὴν αναχωπεῖν. „Ἄλλ'“, ἔφη, „πορευόμενος μὴ ἐπιστραφῆς, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν σου παργενέσθαι.“ Ἠνίκα δ' οὐ πολὺ ἀπέιχον τῶν Ἄιδου πιλῶν, Ὀρφεὺς ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἡ δὲ πάλιν εἰς Ἄιδου κατήχθη.

64

Περὶ Προμηθέως.

Προμηθεὺς ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας οὐκ ἠδέσθη πῦρ κλέψαι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Τοῦ δὲ πυρὸς ἐν τῇ γῇ καθέντος Ζεὺς χαλεπανθεὶς ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ προσδεῖσθαι τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸν Προμηθέα. Ἀποσπασθεὶς δὴ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων Προμηθεὺς τῷ Καυκάσῳ προσεδέθη. Ἀνά πάσαν δ' ἡμέραν ἀετὸς τὸ ἦπαρ αὐτοῦ ἐνέμετο ἀξανάμενον νυκτός. Καὶ πολλὰ ἔτη οὕτως ἐδέδετο, μέχρι οὗ ὑφ' Ἡρακλέως ἐλύθη.

65

Περὶ Βελλεροφότου.

Βελλεροφόντης ...

77

Περὶ Οἰδίποδος καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

1. Ὁ θεὸς ὁ ἐν Δελφοῖς τῷ Οἰδίποδι εἶπεν εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα ἀποκτενεῖν αὐτόν, τὴν δὲ μητέρα ἄξεσθαι γυναῖκα. 2. Ὁ τὸν οὐ Λαῖου κήρυξ ἐκέλευσε τὸν Οἰδίπου ἐκχωρῆσαι τῆς ὁδοῦ· Ὁ δ' Οἰδίπους οὐκ ἔφη ἐκχωρεῖν. 3. Ἡ Σφίγξ πρὸ τῶν Θηβῶν ἐν πέτρα καθήμενη οὐδένα εἶα παρέρχεσθαι σῶν. 4. Πολλῶν ἤδη ἀποθανόντων Κρέων ἐπηγγέλατο τῷ τὸ αἶνιγμα λύσαντι δώσειν καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαῖου γυναῖκα. 5. Οἰδίπους λύσας τὸ προτεθὲν αἶνιγμα ἐποίησε τὴν Σφίγγα κατὰ τῆς πέτρας ἑαυτὴν καταρῖψαι. 6. Οἰδίποδος ἐκ Θηβῶν οἰχομένου Ἐπεοκλῆς καὶ Πολυνείκης τῷ παιδὲ αὐτοῦ δεσπότη γεινομένῳ συνετιθέσθην κοινῇ ἄρχειν, οὐ πολλῷ δ' ὕστερον διαφέρεσθον. 7. Πολυνείκης δὲ φυγῶν ἐστρατεύσατο ἐπὶ Θήβας μέγα στράτευμα συλλέξας· ὡς δὲ διεφθείροντο πολλοί, ἐδόκει τῷ ἀδελφῷ περὶ τῆς βασιλείας μονομαχεῖν· μαχομένῳ δ' ἀπεκτεινάτην ἀλλήλους.

78

1. Παρίεις τὸν καιρὸν. - Δέδοικα, μὴ τὸν καιρὸν παριῶμεν. - Εἶθε μὴ τὸν καιρὸν παριεῖτε. - Μὴ παρίει τὸν καιρὸν. 2. Μὴ ἐφίεσθε τῶν ἀδυνάτων. Ἐγνων ὑμᾶς ἐφιεμένους τῶν ἀδυνάτων. - Συμβουλεύω ὑμᾶς μὴ ἐφίεσθαι τῶν ἀδυνάτων.

3. Μὴ ἐφίεσο τῶν ἀλλοτρίων, ἵνα μὴ τὰ σαυτοῦ προῖῃ.

μὴ ἐφίεσο τῶν ἀλλοτρίων, ἵνα μὴ τὰ σαυτοῦ προῖῃ.

μὴ ἐφίεσο τῶν ἀλλοτρίων, ἵνα μὴ τὰ σαυτοῦ προῖῃ.

μὴ ἐφίεσο τῶν ἀλλοτρίων, ἵνα μὴ τὰ σαυτοῦ προῖῃ.

μὴ ἐφίεσο τῶν ἀλλοτρίων, ἵνα μὴ τὰ σαυτοῦ προῖῃ.

μὴ ἐφίεσο τῶν ἀλλοτρίων, ἵνα μὴ τὰ σαυτοῦ προῖῃ.

4. Οἱ κύνες οἱ χαλεποὶ ἡμέρας μὲν δέονται, νυκτὸς δ' ἀφίενται. 6. Τί προσδοκῆσωμεν ἀγαθὸν παρὰ τοῦτο, ὅς προῖει τοὺς φίλους; 7. Ἄφρονές εἰσιν οἱ μεθιέντες τὰσφαλῆ δι' ἐλπίδα τῶν σφαλερῶν.

8. Οὐ πάντες ἐξιάσιν ἐς πόντον ῥόοι.

Περὶ τῆς Ἀθηναίων τειχίσεως.

Ἐπειδὴ ὁ Ξέρξης ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀπῆλθεν, οἱ Ἀθηναῖοι τὴν πόλιν ἀνοικοδομῆν παρεσκευάζοντο καὶ τὰ τείχη. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι τοῦτο συνέντες ἐδέδισαν, μὴ οἱ Ἀθηναῖοι τῆς ἡγεμονίας τῆς Ἑλλάδος ἐφείντο. Πέμψαντες πρὸς αὐτοὺς πρέσβεις ἤξιον αὐτοὺς μὴ τειχίζειν. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι Θεμιστοκλέως γνώμῃ τοὺς μὲν πρέσβεις εὐθὺς ἀφείσαν ἀποκρινάμενοι, ὅτι πέμψουσιν εἰς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις περὶ τοῦ πράγματος· ἑαυτὸν δ' ἐκέλευεν ἀφείναι ὡς τάχιστα ὁ Θεμιστοκλῆς εἰς τὴν Λακεδαίμονα, ἄλλους δὲ πρέσβεις ἐκπέμπειν, ἐπειδὴν ἰκανὸν ἦ τὸ τοῦ τείχους ὕψος.

Καὶ ὁ μὲν ταῦτα συνθέμενος ὥχεται. Καὶ εἰς τὴν Λακεδαίμονα ἐλθὼν οὐκ εὐθὺς προσέρχεται τὰς ἄρχας, ἀλλὰ παρήκεν ἡμέρας τίννας λέγων τοὺς συμπρέσβεις ἀναμένειν. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀκούσαντες δι' Αἰγινητῶν τινων, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι πανδημεὶ τειχίζοιεν, ἄνδρας πιστοὺς εἰς Ἀθήνας ἀπέστειλαν σκεψομένους τὰ ἐκεῖ πραττόμενα. Καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς τοῖς Ἀθηναίοις κρύφα ἄγγελον ἤκε λέγων τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων πρέσβεις μὴ ἀφείναι, πρὶν ἂν αὐτὸς πάλιν ἀφελθῇ. Ἐδεδοίκει γάρ, μὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀκούσαντες τάληθ' ἑαυτὸν οὐκέτι ἀφείεν. Οἱ τε οὖν Ἀθηναῖοι τοὺς πρέσβεις, ὥσπερ ἐπετάχθη, κατείχον. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐπεὶ πάντα ἔγνωσαν, ὑφειμένοι Θεμιστοκλέα ἀφείσαν σῶον. Τούτῳ τῷ τρόπῳ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν πόλιν ἐτείχισαν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ.

79

1. Φίλιππος ἐρωτώμενος, οὐστίνας τῶν πολεμίων μάλιστα φιλοῖη καὶ οὐστίνας μάλιστα μισοῖη, „Τοὺς μὲν μέλλοντας προδώσειν“, ἔφη, „μάλιστα φιλῶ, τοὺς δ' ἤδη προδεδωκότας μάλιστα μισῶ.“
2. Διογένης αἰχμάλωτός ποτε προετίθετο· ἐρωτηθεὶς δέ, τίνα ἔχει ἐπιστήμην ποιεῖν, ἀπεκρίνατο· „Ἀνδρῶν ἄρχειν.“ Καὶ πρὸς τὸν κήρυκα „Κήρυξον“, ἔφη, „εἰ τις ἐθέλει δεσπότην αὐτῷ ὠνεῖσθαι.“
3. Φιλόσοφος τις, ἐρωτηθεὶς, πότερον ἡ γῆ ἢ ἡ θάλαττα μείζονα τρέφοι θηρία, ἔφη τὴν γῆν· ταύτης γὰρ μέρος εἶναι τὴν θάλατταν. 4. Ἄλλος τις ἐρωτηθεὶς, πότερον οἶεται τοὺς ζῶντας εἶναι πλείονας ἢ τοὺς τεθνηκότας, ἔφη τοὺς ζῶντας· οὐκέτι γὰρ εἶναι τοὺς τεθνεώτας.

80 εἶμι

1. Πότε ἴτε, ὦ φίλοι, εἰς τὴν ἐκκλησίαν; - Ἰμεν τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ. 2. Πότερον ἄπει ἢ μενεῖς; - Ἀπειμι, εἴαν μοι ἐξῆ. 3. Ἄλλ' ἴωμεν· ὥρα γὰρ ἤδη ἀπιέναι οἱ καθε. 4. Αὐτίκα ἀπιόντες ἀσφαλῶς ἂν ἀπίοιμεν. 5. Ἐλεος ἡμᾶς εἰσῆι ἰδόντας αὐτὸν προδοθέντα. 6. Ἄπιθι εἰς κόρακας.

Ἐποφθέγματα.

1. Διογένης λύχρον ἄσπας μεσημβρίας περιῖη λέγων· „Ἀνθρωπον ζητῶ.“
2. Διογένης ἐανῆει ἐκ Λακεδαίμονος εἰς Ἀθήνας· πρὸς οὖν τὸν ἐρωτήσαντα „Ποῖ καὶ πόθεν;“ „Παρ' ἀνδρῶν“, ἔφη, „εἶμι πρὸς γυναῖκας.“
3. Πονηροῦ τινος ἀνθρώπου ἐπιγράψαντος ἐπὶ τῆς θύρας „Μηδὲν εἰσίστω κακόν“, Διογένης „Ὁ οὖν κύριος“, ἔφη, „ποῦ ἂν εἰσίοι;“
4. Ἐπανῆει ποτὲ ἐκ διδασκαλείου παῖς ἔτι ὢν Θεμιστοκλῆς. Εἶτα προσιότος Πεισιστράτου ὁ παιδαγωγὸς ἔφη τῷ Θεμιστοκλεῖ μικρὸν ἐκχωρήσαι τῆς ὁδοῦ καὶ παρῆναι τὸν τύρραννον. Ὁ δὲ „Αὕτη γὰρ ἡ ὁδός“, ἔφη, „αὐτῷ οὐχ ἰκανή;“

c. *Safidzinâthanai* - εἶμι, εἰμί, οἶδα, ἴημι.

1. Μηδεὶ ἐξέστω ἐξίεναι. 2. Ἡ Σφιγξ οὐδένα παρίει, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς παριοῦσιν αἰνιγμα προυτίθει. 3. Ὀλίγοι ἴσασι, ὅτι οἱ πολέμιοι ἐν βραχεῖ ἐπίασι. 4. Ἴσ τε δὴ, ὅτι ἐστὲ ἐφ' ἡμῖν καὶ οὐκ ἄπιτε ἀκόντων ἡμῶν. 5. Πάρεστιν ὁ καιρός· ἐὰν δὲ παρήτε, οὐδέποτε ἐπάνεισιν. 6. Φρόνιμος ἴσθι. - Ἴσθι ἄφρων ὢν. 7. ἀφείναι - ἀπείναι - ἀπιέναι, ἀπίης - ἀφίης, ἀπῆς - ἀφῆς, παριάσιν(ἴημι) - παρίασιν(εἶμι), πάρεσις (2)(εἰμί, εἶμι) - παρῆσιν(aor).

part.pl.dat.), παρόντων - παριόντων - παριέντων, ἤμεν(εἶμι) - ἤμεν(εἶμί), ὦ - ᾠ, εἶμεν - εἶμεν - εἶμην(mid. aor.ἴημι).

81

Ἐποφθέγματα.

1. Φιλόσοφος τις ποτε εἰνούμενος ὑπὸ πονηρῶν εἶπε δεδιέναι, μή τι κακὸν εἶργασμένος εἴη.
3. Νικήρατος τις Ἀθηναῖος ἐρωθητεῖς, ἐπὶ τίνι ἐπιστήμῃ μέγα φρονοίη, εἶπεν·
„Ὁ πατὴρ ἐπιμελούμενος, ὅπως ἀνὴρ ἀγαθὸς γενοίμην (γενήσομαι), ἤνάγκα σέ με πάντα τὰ Ὀμήρου ἔτη μαθεῖν· καὶ νῦν οἶός τέ εἶμι τὴν Ἰλιάδα ὅλην καὶ Ὀδύσειαν ἀπὸ στόματος εἰπεῖν.“

82 ἴστημι

3. Οἱ πολῖται τοὺς ἀρίστους τῆ πόλει ἐφιστάντων.
4. Σόλων τὴν τῶν Ἀθηναίων πολιτείαν κατέστησεν.
5. Οὐδεὶς ἡμᾶς τῶν φίλων ἀποστήσει.

Οἱ ἄριστοι ὑπὸ τῶν πολιτῶν τῆ πόλει ἐφιστάσθων.

Οἱ τοῦ Σόλωνος νόμοι οὐ μετεστάθησαν ὑπὸ Πεισιστράτου.

Ἐπὶ οὐδενὸς τῶν φίλων ἀποσταθῆσόμεθα.

Ἐποφθέγματα.

1. Λάκων τις κατασταθεὶς ἕσχατος τοῦ χοροῦ ἐπέιθετο· πρὸς δὲ τὸν ἰσπάντα τὸν χορὸν εἶπεν· „Εὐ γε ἔχει, ὅτι οὐχ ὁ τόπος τὸν ἀνδρα, ἀλλ’ ὁ ἀνὴρ τὸν τόπον ἔντιμον καθίστησιν.“
2. Λυκοῦργος πρὸς τὸν ἀξιούντα δημοκρατίαν ἐν τῇ Σπάρτῃ καταστήσασθαι εἶπεν· „Σὺ πρῶτος ἐν τῇ σαυτοῦ οἰκίᾳ κατάστησαι δημοκρατίαν.“
3. Ἰππὸνικός τις ἐβούλετο στήλην ἀναστήσασθαι τῇ πατρίδι ἀνάθημα. Ἐπεὶ δὲ τὸ συνέβουλεσε παρὰ Πολυκλείτῳ κατασκευάσαι τὸ ἀγαλμα, οὐκ ἔφη τοιοῦτον ἀνδριάντα ἀνιστάναι, οὗ τὴν δόξαν οὐχ ὁ ἀναστήσας, ἀλλ’ ὁ ποιήσας ἔχοι.

83 ἴσταμαι

1. Μὴ δίστασθε, ᾧ πολῖται. 5. Μικρὸν ἀπὸ τοῦ ἡλίου μετὰστηθι. 6. Δὸς μοι, πρὸς οὐ σὼ, καὶ τὴν γῆν κινήσω. 7. Τοῖς φαύλοις θεὸς οὐ παρέστη. 8. Πλάτων ὁ φιλόσοφος τοῖς μεθούσοι συνέβουλε παραστήναι τῷ κατόπτρῳ· εἶτα γὰρ ἀποστήσασθαι αὐτοὺς πίνειν.
9. Χρήσιμοι προστάται τοῦ δήμου προεστήκασιν (προεστάσιν). - Χρησίμους προστάτας δεῖ τοῦ δήμου προεστάναι. 10. Τοῖς ἀφεστηκότας (ἀφεστώτας) χρὴ εἰς τὸ δέον καθιστάναι. 11. Ἐως Περικλῆς προειστήκει τοῦ τῶν Ἀθηναίων δήμου ἀγαθὰ τὰ τῆς πολιτείας ἦν.

12. Salidzinâthanai:

Οἱ στρατηγοὶ τὸ στρατεύμα ὑπὸ αὐτὸν τὸν λόφον ἔστησαν.

Οἱ Ἕλληνες ὑπὸ αὐτῷ τῷ λόφῳ ἔστησαν.

Ἐποφθέγματα.

1. Πλάτων ὀργιζόμενος ποτε τῷ οἰκέτῃ, ἐπιστάντος φίλου τινός, „λαβὼν“, ἔφη, „τοῦτον μαστίγῳσον, ἐγὼ γὰρ ὀργίζομαι.“
2. Λάκων τις χυλὸς στρατευόμενος καὶ καταγελῶμενος εἶπεν. „Οὐ φευγόντων δεῖ, ἀλλ’ ἰσταμένων“.

3. Διογένης ὄρων τοὺς Μεγαρέας τὰ μακρὰ τεῖχη ἰσάντας „᾽Ω μῶροι,“ ἔφη, „μὴ τοῦ μεγέθους ἐπιμελεῖσθε τοῦ τῶν τειχῶν, ἀλλὰ τῶν ἐπὶ τῶν τειχῶν στης ομένων.“

4. Ἀριστῶντι Διογένη ἐν ἀγορᾷ περιέστασαν πολλοὶ συνεχῆς λέγοντες· „Κύον, κύον.“ Ὁ δὲ „Ἰμέις“, ἔφη, „ἐστὲ κύνες, οἱ με ἀριστῶντα περιεστῆκα τε.“

5. Ὀμβρου ποτὲ γενομένου Διογένης εἰσθῆκει κάτομβρος. Τῶν δὲ περιστώτων ἐλεούντων παρῶν Πλάτων ἔφη· „Ἐὰν αὐτὸν ἐλεῆτε ἀπόστητε.“

c.

Noteikōanai: ἔστασαν(εἰσθήκειν) - ἴστασαν(ἴστην)- ἰστάσαν(ἰστάσα) - ἔστησαν (2)(ἔστην,), ἰστάσιν (2)(ἴστημι,ἰστάς) - ἐστάσιν(ἔστηκα), ἴστη (2)(impf,imrv.) - ἰστή(ἰστώ, ἰστώμαι) - ἔστη - στή(στώ), ἐστώσιν(ἔστηκα coni.) - ἰστώσιν(pr.coni.), ἐστάναι(ἔστηκα)- ἰσάναι.

84

Ἦν ψυχὸς δεινόν, ὥστε τῶν Ἑλλήνων πολλῶν καὶ αἱ ῥῖνες ἀπεκαίοντο καὶ τὰ ὄψα.

Ἦν ψυχὸς μείζον, ἢ ὥστε τοὺς στρατιώτας ἀνέχεσθαι.

2. Τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ πίπτει χιῶν πλείστη, ὥστε ἀπέκριψε καὶ τὰ ὄπλα καὶ τοὺς ἀνθρώπους κατακειμένους. 3. Ἦν δὲ τῆς χιόνος βάθους ὄργυιá· ὥστε καὶ τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν ἀνδραπόδων πολλὰ ἀπέθανε καὶ τῶν στρατιωτῶν ὡς τριάκοντα. - 4. Εἶπεν ὁ σατράπης, ὅτι τοῖς Ἑλλησι συνθέσθαι βούλοιο, ἐφ' ᾧ μήτ' αὐτὸς τοὺς Ἑλληνας ἀδικεῖν μήτ' ἐκείνους καίειν τὰς οἰκίας.

5. Φίλιππος ὁ Μακεδῶν φρούριόν τι βουλόμενος λαβεῖν ἰσχυρόν, ὡς ἀπήγγειλαν οἱ κατάσκοποι χαλεπὸν εἶναι αὐτὸ παντάπασιν, ἠρώτησεν, εἰ οὕτω χαλεπὸν ἔστι, ὥστε μηδὲ ὄνον ἀναβῆναι χρυσὸν κομίζοντα.

85 πίμπλημι, δύναμαι, ἐπριάμην

1. Νῦν ἂν, εἰ βούλοιο, σὺ ἡμᾶς ὀνιάναι (ὀνήσαι) δύναιο. 2. Εὖ ἐπίστασθε, ὅτι ὀνήσω ὑμᾶς ὡς κράτιστα. 3. Μέγα ὀνήσεσθε, εἰ βραδέως μὲν σκοπήτε, σκεψάμενοι δὲ ταχέως πράττητε. 4. Πτωχοῦ πῆρα οὐ πίμπλαται. 5. Ἠπίστατο ὁ Κῦρος, εἴ τις καὶ ἄλλος, χάριν ἀποδοῦναι, ἠπίστατο δὲ καὶ ἐκπλήσαι (ἐκπιμπλάναι) τὰς τῶν στρατιωτῶν γνώμας. 6. Ἡ τῶν Ἀθηνῶν ἀκρόπολις ὑπὸ τῶν Περσῶν ἐνεπρήσθη.

7. Πείσομαι, ἵνα εἰδῆτε, ὅτι καὶ ἄρχεσθαι δύναμαι. Μέγα κακὸν τὸ μὴ δύνασθαι φέρειν κακόν. 9. Μὴ πάντα ἐπίστασθαι προθυμοῦ, μὴ πάντων ἀμαθῆς γένη. 10. Μὴ ἄγαν ἀγασθήτε τοὺς μεγαλυμένους.

11. Ἀρίστιππος ὁ φιλόσοφος συνιστάντος τινὸς αὐτῶ τὸν υἱὸν ἤτησε πεντακοσίας δραχμάς· τοῦ δ' εἰπόντος „Τοσοῦτου ἂν δυναίμην ἀνδράποδον πρίασθαι“, Ἀρίστιππος „Πρίω“, ἔφη, „καὶ ἔχεις δύο“.

86 Nosacijuma periods

I.1. Εἰ ἡμῖν βοηθεῖς, ὀνίνης ἡμᾶς

Si nobis auxilio venis, prodes nobis.

2. Ἐὰν ἡμῖν βοηθήσης (= εἰ ἡμῖν βοηθήσεις), ὀνήσεις ἡμᾶς.

Si nobis auxilio venies, proderis nobis.

3. Εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχροῦ, οὐκ εἰσὶν θεοί.

4. Θάρρει· καλῶς γὰρ ἔσται, ἢν θεὸς θέλη.

II.5. Εἰ (εἴθε) ἡμῖν βοηθοίης. - Ὀνιναίης ἂν ἡμᾶς. = Εἰ ἡμῖν βοηθοίης, ὀνιναίης ἂν ἡμᾶς.

Si nobis auxilio venias, prosis nobis

6. Εὐδαίμων ἂν εἴη ἡ πόλις, εἰ πάντες οἱ πολῖται ὁμονοοῖεν ἀλλήλοις. 7. Εἴ τι ἐμὸ κακὸν βουλευοῖς, ἅμα ἂν καὶ σαυτὸν βλάπτεις. 8. Εἰ δὲ κακοὺν εἴποις, τάχα καὐτὸς μεῖζον ἀκούσῃς. III. 9. Εἰ (εἴθε) ἡμῖν βοήθεις. - Ὡνήνης ἂν ἡμᾶς. = Εἰ ἡμῖν ἐβοήθεις, ὠνήνης ἂν ἡμᾶς. 10. Εἰ (εἴθε) ἡμῖν ἐβοήθησας, ὠνήσας ἂν ἡμᾶς. 11. Εἴθ' ἡμῖν ἐβοηθησατε, ὅτε ὑμᾶς ἐπεκαλούμεθα· τότε γὰρ ἂν ἐδυνήθημεν κρατεῖν πολεμίων. Νῦν δὲ ἀδύνατόν ἐστιν. 12. Εἴ σε ἐδυνάμην πείσαι, ἐπεθόν σε ἂν ἀκολουθεῖν ἡμῖν.

Si nobis auxilio venires, prodesse nobis.

Si nobis auxilio venisses, profuisses nobis.

Fabulas un anecdoti.

1. Λύκος ἰδὼν ποιμένας ἐσθίοντας πρόβατον „Ἡλίκος“, ἔφη, „ἂ ἦν ὑμῖν θόρυβος, εἰ ἐγὼ τοῦτο ἐποίουν“.
2. Τῶν ὀρνίθων βουλευσαμένων περὶ βασιλείας ταῶς, ἡξίου κατασταθῆναι βασιλεὺς διὰ τὸ κάλλος. Τῶν δὲ ἄλλων ὁμολογούντων εἰς τῶν ὀρνίθων εἶπεν· „Ἄλλ' ἔαν σοῦ βασιλεύοντος ὁ ἀετὸς ἡμᾶς διώκῃ, πῶς ἡμᾶς σώσεις.“
4. Κυμαῖός τις μέλι ἐπίπρασεν. Ἐλθόντος δὲ τινος καὶ γευσάμενου καὶ εἰπόντος, ὅτι „Πάνυ καλόν“, ὁ Κυμαῖός ἔφη· „Εἰ μὴ γὰρ μὺς ἐνέπεσεν εἰς αὐτό, οὐκ ἂν ἐπώλου.“
5. Εὐ ἴσθ', ὅταν τις εὐσεβῶν θύῃ θεοῖς, καὶ μικρὰ θύῃ, τυγχάνει σωτηρίας.
6. Γελῶσι μῶροι, καὶν τι μὴ γελοῖον ἦν.

87 δείκνυμι

1. Δείκνυ ὁδόν. - Ἀποδείκνυσθε τὴν γνώμην. - Αἱ μητέρες ἡδέως ἐπιδεικνύσῃσι τοὺς παῖδας τοὺς εὖ τεθραμμένους. - Νῦν ἡμῖν καιρὸς ἐστὶν ἐπιδείκνυσθαι τὴν παιδείαν. - Εἴθε εὐνοίαν τοῖς ἔργοις μάλλον ἢ τοῖς λόγοις ἐνδεικνύοιτε.
2. Ἦν ψυχὸς οὕτως, ὥστε τὸ ὕδωρ ἐπήγνυτο· καὶ δὴ οὐκ ἔδει πλοίοις ζευγνύναι τὸν ποταμόν, ἀλλ' ἐξῆν πεζῇ διαβῆναι.
3. Ὑβριν χρῆσθαι μᾶλλον ἢ πυρκαϊάν. 4. Ὁ χρυσὸς ἀνοίγνυσι (ἀνοίγνυει) καὶ τὰς ἄιδου πύλας. 5. Τοὺς μὲν μαλακοὺς ἔρρηξε (ρήγνυμι) (κατέαξε (κατάγνυμι)) τὰ ἄγλη, τοὺς δ' εὐρώστους ἔρρωσεν (ἔρρωμαι). 6. Οἱ Ἕλληνες τὸν οἶνον ἐκεράνυσαν (ἐμείγνυσαν)· ἄκρατος μὲν γὰρ ὄξυς ἐφαίνετο εἶναι, κερασθεὶς (μυχθεὶς) δ' ἡδύς.
7. Ὑστυλεσ σῆκυμο ὑν βειγασ· Εἰ ἔρρωσαι, καλῶς ἂν ἔχοι. Ἐρρώμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς . . . Ἐπιμῆλου δὲ καὶ σαυτοῦ, ὅπως ἡμᾶς ἔρρωμένος ἐπανέλθῃς. - Ἐρρωσο.

Περὶ τοῦ τυραννεύειν.

1. Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς πρὸς τινὰ μακαρίζουσιν αὐτὸν γραῖν „Εἰ ἐπιδειξαίμην σοι“, ἔφη, „ὦ μήτηρ, ὅσων κακῶν μεστόν ἐστι τοῦτο τὸ ῥάκος“, δείξας τὸ διάδεμα, „οὐκ ἂν ἐπὶ κόπρου κείμηνον αὐτὸ ἀναλαμβάνοις“.
2. Ἐκεῖνο μὲν Δαμοκλῆς ἐπὶ χρυσῆς κλίνης ἐστρομένης ἡμφιεσμένος καλλίστην ἐσθήτα, καὶ κάλλιστοι παῖδες παρετίθεσαν αὐτῷ ἄφθονα σῖτα καὶ ἐκεράνυσαν ἡδιστον οἶνον. Ἐπειδὴ δὲ Διονύσιος ὁ τύραννος ἐκέλευσεν ὑπὲρ τῆς Δαμοκλέους κεφαλῆς ξίφος κρεμάσαι ἐκ τριχός, ὁ Δαμοκλῆς φοβηθεὶς ἀπέπειπε τὸ τυραννεύειν.

88 Laika teikumi

- I. 1. Οἱ στρατιῶται τὸν ἡγεμόνα τῆς ὁδοῦ ἔπαιον, ἔστε (μέχρι) ἠνάγκασαν αὐτὸν ἀναστάντα ἡγεῖσθαι· ὁ δὲ, ἔως μὲν βατὰ ἦν, ἐπὶ τοῦ ἵππου ἦγεν, ἐπεὶ δ' ἄβατα ἦν, ἔσπευδε πεζῇ.
- II. 2. Ὡς ἂν πορευώμεθα, οἱ ἰπέεις προε | Dum (donec, quamdiu) proficiscemur,

λαυνόντων.

3. Ἐπειδὴν ἅπαντα ἀκούσητε, κρίνατε.

4. Ἀναμενῶ, ἔστ' ἂν ἐπανεέλθῃς.

III.5. Μαινόμεθα πάντες, ὅποταν ὀργιζώμεθα.

6. Ἐπεὶ (ὀπότῃ, εἰ) οἱ ναῦται πειρῶντο ἀνάγεσθαι, ἐκώλυεν ὁ χειμῶν.

III.7. Οὐ πρότερον ἐδικάσαμεν, πρὶν αὐτοῦ ἡκούσαμεν.

8. Ἐδικάσατε, πρὶν αὐτοῦ ἀκοῦσαι.

9. Μὴ δικάσητε, πρὶν ἂν αὐτοῦ ἀκούσητε.

equites progrediantur.

Simulatque (ubi primum) omnia audiveritis, iudicate!

Manebo, dum redeas (redis).

Omnes dementes sumus, cum irascimur.

Cum nautae naves solvere conabantur, tempestas impediabat.

Non prius iudicavimus, quam eum audivimus.

Iudicavistis, priusquam eum audivistis (audiretis).

Ne iudicaveritis, priusquam eum audiveritis.

Aleksandrs ceîa uz Jupitera Ammōma orâkulu.

Ἄλέξανδρος ὡς εἰς τὴν Αἴγυπτον ἦκεν, πόθος ἔλαβεν αὐτὸν ἀναζεύξαι παρ' Ἀμμωνᾶ εἰς τὴν Λιβύην· τὸ γὰρ μαντεῖν τὸ τοῦ Ἀμμωνος ἀσφαλές ἐλέγγοτο εἶναι καὶ χρῆσασθαι αὐτῷ ἤδη Ἡρακλῆς, ὅτε παρ' Ἀνταίων ἦε εἰς τὴν Λιβύην. Ἔως μὲν δὴ Ἄλέξανδρος παρὰ θάλατταν ἐπορεύετο, ἡ χώρα ἐρήμη μὲν ἦν, ἀλλ' οὐκ ἄνυδρος. Ἐπειδὴ δ' εἰς τὴν μεσόγειαν ἐτράπετο, βραδεία ἡ πορεία ἐγένετο καὶ χαλεπωτάτη. Ἔστι δ' ἐρήμη τε ἡ ὁδὸς καὶ ψάμμος ἐκεῖ πολλή· ἄνεμος δέ, ἐπὶ πνέη ἐν ἐκείνῳ τῷ χώρῳ, τῆς ψάμμου πολὺ ἐπιφέρει, ὥστε ἀφανίζεται τῆς ὁδοῦ τὰ σημεῖα οὐδ' ἔξεστιν εἶδέναι, ὅποι χρῆ πορεύεσθαι. Πλαμωνένης δὲ τῆς στρατιᾶς δύο κόρακες λέγονται εἶξαι τὴν ὁδὸν καὶ οὐ πρότερον ὥχοντο, πρὶν Ἄλέξανδρος εἰς τὸ μαντεῖον ἀφίκετο.

89 ἀπόλλυμι, ὄννυμι

2. Φεῦ, φεῦ, ἡ στᾶσις ἡμᾶς ἀπολώλεκεν. |[?]Ω μοι, ἀπόλλωλα.

3. ΖΥρεστα φορμυλα· Ὄννυμι Δία καὶ Ποσειδῶνα καὶ Δήμητρα. 4. Πανταχοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι νόμος ἔκειτο τοῖς πολίταις ὀμνύναι ὀμοιοῦσιν, καὶ πανταχοῦ ὤμνυσαν τὸν ὄρκον τοῦτον. 5. Μάρτυρες ἔστησαν τῆς εἰρήνης οἱ τε ὄρκοι, οἱ ὀμοιήσονται, καὶ αἱ στήλαι, αἱ σταθήσονται. 6. Δίκαιον ἀπόλλυσθαι τοὺς ἐπιπορευόμενους. 7. Τὸν ἄνδρα, ὃν ὤμνυσ πιστὸς ἔσεσθαι, ἀπολώλεκας. 8. Ἀρχιδάμος, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεύς, δεῖξαντός τινος αὐτῷ καταπελτικὸν βέλος τότε πρῶτον ἐκ τῆς Σκελίας κομισθέν, ἀνεβόησεν· „Ω Ἡράκλεις, ἀπόλλωλεν ἄνδρὸς ἀρετή.“

9. Ἡ γλῶτ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀν-ώμοτος.

10. Εἰ μὴ φυλάξεις μίκρ', ἀπολεῖς τὰ μείζονα.

11. Ἀρετὴ δέ, κἂν θάνῃ τις, οὐκ ἀπόλλυται.

12. Φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν, φειδώμεθα·

κακοὺς δ' ἀπολλύωμεν, ὥσπερ ἄξιον.

13. Ἀνέρας ἐξολέσας ἀγαθοὺς ἀπόλοιο καὶ αὐτός.

90 Relatīvie teikumi.

1. Ἔστε ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας, ἧς κέκτησθε. - Ἴσθι ἄξιος ὢν κέκτησαι ἀγαθῶν. 2. Ὦν ἔχεις, καὶ τοῖς ἄλλοις μεταδίδου. 3. Ἐπαινῶ σε ἐφ' οἷς λέγεις. 4. Ἡ γραφὴ ἢ κατὰ Σωκράτους τοιάδε τις ἦν· „Ἀδικεὶ Σωκράτης, οὗς ἡ πόλις νομίζει θεοὺς, οὐ νομίζω.“ 5. Ἡγεμόνα αἰτοῦμεν, ὅστις ἡμᾶς ἀπάξει οἴκαδε. 6. Ἐν τῇ πόλει χρὴ διδασκάλους εἶναι, οἵτινες τὰ δίκαια δείξουσιν, καὶ τοὺς νέους ἐθιοῦσι ταῦτα ποιεῖν. 7. Χάριν εἰδῶμεν θεῷ, ὅς γε παντοδαπῶς οὐ μόνον τροφὴν ἡμῖν παρέχει, ἀλλὰ καὶ ἡδονήν.

8. Ποιητῆς ἅττα ἂν γράφῃ μετ' ἐνθουσιασμοῦ, καλὰ ἐστίν. 9. Μὴ ἐπιχειρήσεις, ἃ ἂν μὴ πρότερον λόγιση. 10. Οἷς ἂν ὀμόσωμεν, χρὴ ἐμμένειν. 11. Ὅπου οἱ νόμοι μὴ ἰσχύοιεν, ἐνταῦθα πάντα ἐλύτο.

12. Λυκοῦργος τοῖς τῶν Λακεδαιμονίων παισὶν ἐφήκε κλέπτειν ὅτι δύναιντο· ὅσοι δὲ κλέπτοντες ἀλοῖεν, ἐζημιούντο.

13. Σεμίραμις κατασκευάσασα ἑαυτῇ τάφον τάδε ἐπέγραψεν· „Ὀτινι ἂν βασιλεὶ δέῃ χρημάτων, ἀνοίξας τὸ μνημεῖον, ὅσα ἂν βούληται, λαβέτω.“ Δαρεῖος οὖν ἀνοίξας χρήματα μὲν οὐχ εὑρίσκει, γράμμασι δ' ἑτέροις ἐτυγχάνει τάδε λέγουσιν· „Εἰ μὴ κακὸς ἦσθα ἀνὴρ, οὐκ ἂν νεκρῶν μνημεῖα ἐκίνας ὡς χρήματα κλέψων.“

91 λαμβάνω

1. Τὸν ὄνον δεῖ πολλάκις ἐλαθῆναι. - Μὴ ἐλάσητε τὸν καμόντα.- Ἦς ἐκεκτῆμεθα χώρας, ἐξεληλάμεθα.
2. Δεῖ τοὺς παῖδας τὰς παρὰ τῶν πατέρων παρειλημένας ἀρετὰς οὐ μόνον διασῶσαι, ἀλλὰ καὶ αὐξῆσαι.
3. Μήποτε ἐπιλάθεσθε, τί ὀφείλετε τῇ πατρίδι. - Ἐπιμέλεσθε, ὅπως μὴ ἡμῶν ἐπιλήσεσθε. - Ἐπιλέλῃσαι, ὧν οὐποτ' ἔδει σ' ἐπιλαθέσθαι.
4. Ἡμάρτηκα· ὁμολογῶ. - Ἄκων ἀμαρτῶν ῥαδίως τεύξῃ(τεύχω βερείται) (λήξῃ, λήψῃ) συγγνώμης. - Οὐκ ἄπιμεν, πρὶν ἂν τύχωμεν, ὧν δεόμεθα.
5. Καίπερ κεκμηκῶς (κάμνω) οὐκ ἐδυνάμην καθέυδειν· μικρὸν δ' ὕπνον λαχὼν εἶδον φοβερὸν ὄναρ.
6. Ἀφῖγμαί(ἀφικνέομαι, ἴκω κομμεν) εἰς Ἄθῆνας ὑγιαίνων καὶ κατείληφα ὑγιαίνοντας τοὺς σοῦ φίλους. - Διέβημεν τὸν ποταμὸν, πρὶν τοὺς ἄλλους ἀφικέσθαι.
7. Πολλοὶ τὴν πατρίδα καταλιπόντες Ἀθήναζε ἀφικνοῦντο, ὡς ἐκεῖ μαθησόμενοι μαθήματα παρὰ τῶν σοφῶν.
8. Δέδοικα, μί, ἂν ἄπαχ μάθωμεν ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ ἀργοὶ ζῆν καὶ ἐν ἀφθόνοις βιοτεύειν, ἐπιλαθώμεθα τῆς οἴκαδε ὁδοῦ.
9. Ἐγγέατε πειν, ὧ παῖδες, ὁ γὰρ οἶνος ἐκπέπεται.
10. Οἱ ἱπτεῖς προελαύνοντες ἐνέτυχόν τισι τῶν ἐγγχωρίων. Καὶ ἐπεὶ ἤχθησαν παρὰ τὸν ἡγεμόνα, πυνθάνεται αὐτῶν, εἴ που ἤσθηται ἄλλου στρατεύματος.
11. Πορευθεῖς ποτε ὁ Ἀγησίλαος εἰς Ὀλυμπίαν, ὡς πευσόμενός(πυνθάνομαι) τι παρὰ τοῦ Διός, ἔτυχε χρησμοῦ, ὃν ἤθελεν· εἶτα τῶν ἐωῶρων κελειόντων καὶ παρὰ τοῦ Πυθίου πυθέσθαι τὸ αὐτὸ Ἀγησίλαος εἰς δελφοὺς ἀφικόμενος ἐπύθετο, εἰ, ἄπερ τῷ πατρί, δοκεῖ καὶ αὐτῷ.
12. Λαβῶν ἀπόδος, ἄνθρωπε, καὶ λήψῃ πάλιν.
13. Θεὸν ἐπιορκῶν μὴ δόκει λελθῆναι.
14. Οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδικῶν τίσιν οὐκ ἀποτεῖσει (τίνω zahlen).

Brâu mîlestîba.

Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπὶ τινὶ δράματι. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἔμελλον βαλεῖν αὐτὸν λίθοις. Καὶ ἔπεισεν ἂν τὴν δίκην, εἰ μὴ Ἀμεινίας, ὁ νεώτερος ἀδελφός, διακαλυψάμενος τὸ ἱμάτιον ἔδειξε τὸν πῆχυν ἐρήμον τῆς χειρός. Ἀνδρείως γὰρ μαχόμενος ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας ἀπεβλήκει τὴν χεῖρα καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστείων ἐτετυχήκει. Ἐπεὶ δ' ἤσθητο οἱ δικασταὶ τὸ τοῦ ἀνδρὸς πάθος, ἐμνημόνευσαν τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ ἀφείσαν τὸν Ἀισχύλον.

c. Noteikōanai:

πίσεισθαι - πεύσεσθαι (πυνθάνομαι - πεύθομαι), ἐλήφθῃς - ἐλείφθῃς, εἰλημμένος - λελειμμένος, πέπυσμαι - πέπεισμαι(πυνθάνομαι), τείσει(τείνω) - τίσει(τείνω fut.par.f.).

92 Centrâlâ satura particips.

1. Ὁ ἱατρὸς ἐτύγχανε παρών. 2. Ὁ ἡγεμὼν ὥχετο ἀπιών. 3. Οἱ δοῦλοι ἔλαθον(fugit) τὸν δεσπότην ἀποδράντες. 4. Φανερὸς εἶ ἔμοι φθονῶν. 5. Ἀμεινίας ἔτυχεν ἐν Σαλαμῖνι ἀποβεβληκῶς τὴν χεῖρα. 6. Εἰ οἱ πολέμοι φθήσονται (vai ἐὰν φθάσωσιν) ἡμᾶς προκαταλαμβάνοντες τὴν ἄκραν, οὐ δυνησόμεθα παρελάσαι. 7. Μεγάλα ἦν τὰ Περσικὰ τόξα· ὥστε χρήσιμα ἦν, ὅποσα ἀλίσκοιτο τῶν τοξευμάτων, τοῖς Ἑλλησίν, καὶ διετέλουν (διῆγον, διεγένοντο) χρώμενοι τοῖς τῶν πολεμίων τοξεύμασιν.
8. Οὐποτε παύσομαι ὑμᾶς εὐεργετῶν. 9. Μὴ κάμητε (defatigor) φίλους ἀνδρας εὐεργετούντες. 10. Ἀδικεῖτε ἐμοῦ ἐπιλαθόμενοι. 11. Εὖ ἐποιήσατε -ἀφικόμενοι. 12. Ἦδομαι ὑφ' ὑμῶν τιμώμενος (honor). 13. Ἀγανακτοῦμεν τοὺς ὑμετέρους λόγους ἀκούοντες. 14. Μηδεὶς μηδένα ὄλιβιον κρινέτω, πρὶν ἂν αὐτὸν εὖ ἀποθανόντα ἴδῃ.

15. Οἶδα προδοθεῖς.

16. Ὁ στρατηγὸς ἔγνω ἀδύνατος ὧν τὸν ποταμὸν διαβῆναι.

Οἶδα ὑμᾶς ἐμὲ προδόντας.

Ὁ στρατηγός, ἐπεὶ ἔγνω τοὺς στρατιώτας τὸν ποταμὸν διαβεβηκότας, ἤσθη.

Divas fabulas

1. "Αγριος ὄνος ἰδὼν ἡμερον ὄνον ἔν τιμὴ καλῶ τόπῳ νεμόμενον προσῆλθε καὶ „Οὐδέποτε“, ἔφη, παύσομαί σοι φθονῶν· φανερός γάρ εἶ εὖ πράττων καὶ ἄφθονον ἔχων τὴν τροφήν“. Ὑστερον δὲ ἰδὼν αὐτὸν βαρὺ φορτίον φέροντα καὶ τὸν δεσπότην ὀπισθεν ἐπόμενον καὶ παίοντα ἔφη· „Ἄλλ' ἔγωγε οὐκέτι σε εὐδαιμονίζω· ὁρῶ γάρ, ὡς οὐκ ἄνευ μεγάλων κακῶν τὴν εὐδαιμονίαν ἔχεις.“
2. Ὄνος λέοντος δέρμα ἐνδὺς περιήει τᾶλλα θηρία ἐκπλήττων. Ἰδὼν δ' ἄλωπ εκα ἐπειράτο καὶ ταύτην ἐκπλήξαι. Ἡ δ' - ἐτύγχανε γάρ αὐτοῦ φθεγξαμένου ἀκηκυῖα - πρὸς αὐτὸν ἔφη· „Καὶ ἐμὲ ἂν ἐξέπλησας, εἴ μὴ σοῦ φθεγξαμένου ἦκ οὐσα.“

94 Papildu particips.

1. Οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκευάζοντο ὡς τοῖς Θηβαίοις ἐπιθησόμενοι· οὗτοι γὰρ ἄτ ε μηδίζοντες μεγάλως αὐτοῖς ἐχθροὶ ἦσαν.
2. Ἡ Ξανθύππη, ἡ τοῦ Σωκράτους γυνή, ἔφη, καίπερ μυρίων μεταβολῶν τῇ πόλει καὶ αὐτοῖς ἐπιγενομένων αἰεὶ ὁμοῖον τὸ Σωκράτους πρόσωπον θεάσασθαι καὶ ἐξιόντος ἐκ τῆς οἰκίας ἐπανιόντος. 3. Μακρότερον οἷ τε Ἑλληνικοὶ σφειδονῆται τῶν Περσῶν ἐσφενδόνων, καὶ πολὺν περιήσαν τοξεύοντες. 4. Φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μέμνησο.
5. Θεοῦ διδόντος οὐδὲν ἰσχύει φθόνος, καὶ μὴ διδόντος οὐδὲν ἰσχύει πόνος.

Γυνὴ καὶ θεραπείανα.

Γυνὴ τις φίλεργος θεραπείνας ἔχουσα ἤγειρε ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν ἀλεκτριόνων ἀδόντων. Αἱ δέ, ἄτε τῷ πόνῳ πιεζόμεναι, ἐγνωσαν ἀποκτεῖναι τὸν τῆς οἰκίας ἀλεκτριόνα ὡς πρῶτὴ ἐξανιστάντα τὴν δέσποιναν. Τοῦτο δὲ διαπραξάμεναι ἐνέπεσον εἰς ἀπορίαν ἔτι χαλεπωτέραν. Ἡ γὰρ δέσποινα, ἄτε ἀγνοοῦσα τὴν τῶν ἀλεκτριόνων ὥραν, αὐτὰς νυκτὸς ἦδη ἀνίστη.

95 ἔχω, βούλομαι, βουλήσομαι · δοκεῖ, δόξει...

1. Ὀλίγοις τισὶ καὶ δοκεῖ καὶ δόξει βέλτιον εἶναι ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν· οἷς οὐκ οὕτω δέδοκται καὶ οἷς μὴ (οὕτω δέδοκται), τούτοις οὐκ ἔστι κοινὴ βουλή, ἀλλ' ἀνάγκη ἐστὶ τούτους ἀλλήλοις ἀχθεσθαι.
2. Μὴ ἀχθεσθῆς τοῖς γεγενημένοις· νῦν γὰρ δεῖ ἐπιμελεῖσθαι τῶν μελλόντων. - Ἡ οὐ σοὶ μέλει τῶν μελλόντων·
3. Εἰ ἀνάγκη ἐστὶ μάχεσθαι, τοῦτό μοι δοκεῖ σκεπτέον εἶναι, ὅπως ὡς κράτιστος α μαχοῦμεθα.
4. Εὐ ἴστε, ὦ ἄνδρες, ὅτι ἡ ἡμετέρα πόλις εὐδαιμόνων γέγονεν οὐκ ῥαθυμησασα, ἀλλὰ ἐβελήσασα μάχεσθαι, ὅποτε δέοι. Τοιγαροῦν καὶ ὑμεῖς μὴ μελλήσητε τοῦς πολεμίους ἀπῶσαι.
5. Κατ' ἀρχὰς μὲν ᾤηθην σοὶ μέλειν τῆς ἀληθείας, νῦν δ' ὁρῶ, ὅτι ἐβουλήθης ἀρέσκειν τοῖς ἀρχουσιν.
6. Ἄρ' ἐβελήσετέ μοι χαρίσασθαι, ἐάν τι ὑμῶν δεηθῶ; Οὐ δεήσει δεηθῆναι, ἀλλ' ὅπως σοὶ χαριούμεθα, ἡμῖν αἰεὶ μελήσει.
7. Κατάσχεσ τὴν γλώτταν. - Εὐ ἂν ἔχοι, εἰ κατάσχοις τὴν γλώτταν. - Ἀνέχου (sustioneo) καὶ ἀπέχου (atturos). - Ἐάν μὴ ἀνάσχησθε, οὐ σωθήσεσθε. - Ὑπὶσχομαι λέξειν πάσαν ἀλήθειαν. - Ἐπιλελήσθαί μοι δοκεῖς, ὦν ὑπέσχησο.
8. Εἰ μὴ καθέξεις γλώτταν, ἔσται σοὶ κακά.

Περὶ Πέλοπος.

Οἰνομάω, τῷ Πίσσης βασιλεῖ, θυγάτηρ ἐγένετο Ἴπποδάμεια. Ἐρομένω δὲ ποτε αὐτῷ τὸν θεόν, πότε ἀποθανεῖται, ἔχρησεν ὁ θεὸς τότε ἀποθανεῖσθαι αὐτόν, ὅταν ἡ θυγάτηρ γήμηται. Ἐδῶξεν οὖν τῷ βασιλεῖ κωλύειν τὸν τῆς θυγατρὸς γάμον τῷδε τῷ τρόπῳ. Ἐχων γὰρ ὅπλα τε καὶ ἵππους παρ' Ἄρεος ἄθλον προετίθει τοῖς βουλομένοις γῆμαι τοιοῦτον. Ὑποστήσατο ἵπποδρομίαν ἀπὸ τῆς Πίσσης μέχρι τοῦ Ποσειδῶνος βωμοῦ τοῦ ἐν τῷ Ἴσθμῳ· ἔδει δὲ τὸν μὲν ἠττηθέντα ἀποθανεῖν, τῷ δὲ περιγενομένῳ ὑπέσχετο παρέξειν τὴν θυγατέρα.

c. Līdzīgas un vienādas formas.

Infinitīvs.

10. Ironisks kapa uzraksts:

Akuzatīvs.

Datīvs.

Āenitīvs.

Persicēi Delfos.